

Lumina în viața voastră

**Foaie Parohială editată de Parohia Romano-Catolică Orșova
cu sprijinul părintelui paroh Pr. Dr. Davor LUCACELA**

Nr. 44/2021 din 31.10.2021

Din cuprins:

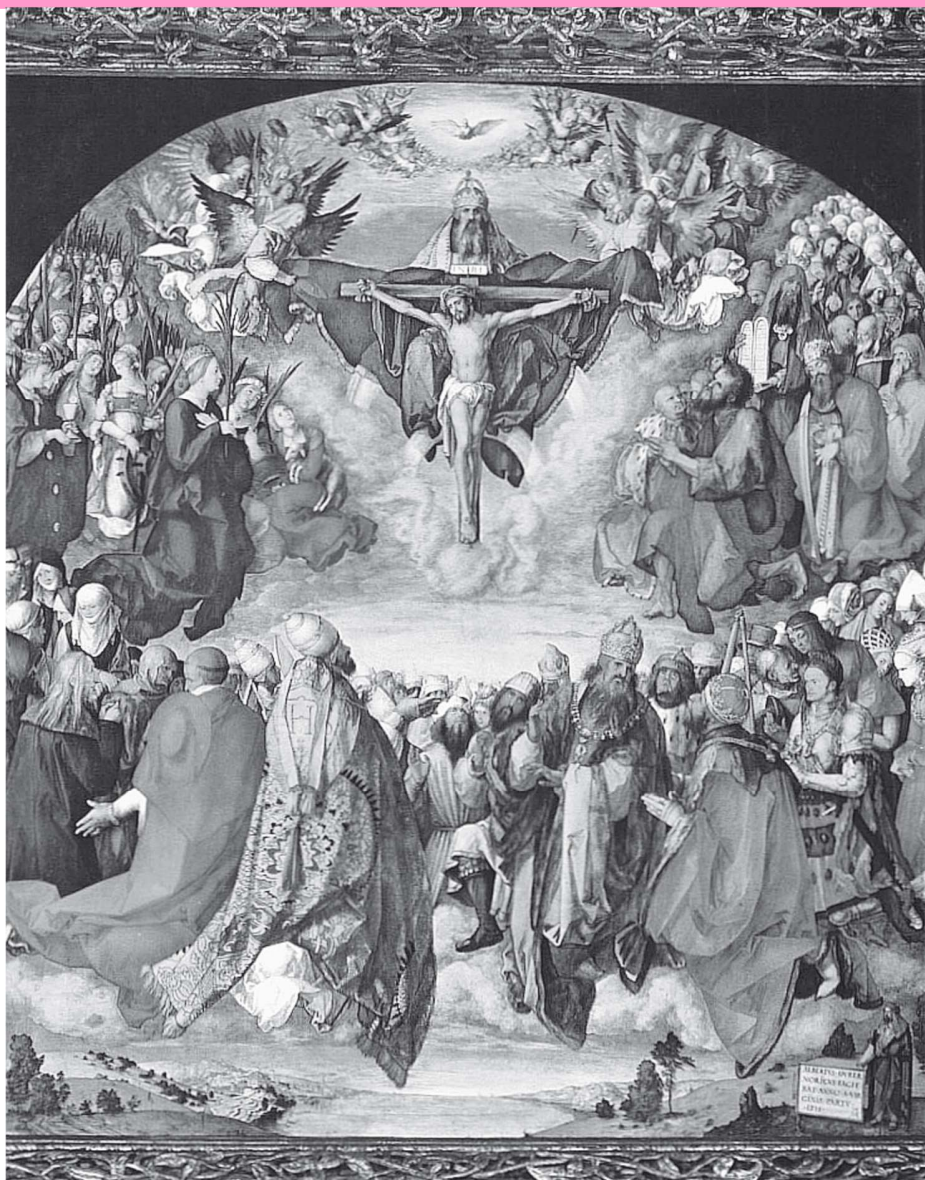
**Adevărata casă
Pag. 2**

**GESTURI, CUVINTE ȘI
SIMBOLURI ÎN SFÂNTA
LITURGHIE
Pag. 3**

**Ce nu este purgatorul
Pag. 7**

**Mi-a recunoscut, că mi-a ucis
tatăl
Pag. 7**

„O veșnicie a existat înainte de noi,
iar alta va exista după noi. Dar nou
ni se pare că rămâne mai mult după
noi și că cea trecută a fost mai
puțină.” – Derenic Demircian

**Albrecht Dürer – Adorarea Sfintei Treimi
– Comunitatea Tuturor Sfinților - 1511**

Adevărata casă Solemnitatea Tuturor sfinților ciclul B

Bucurați-vă și exaltați, aveți răsplata voastră în ceruri.

Astăzi mai mult ca niciodată ai motiv să lași de o parte toate grijile, care te leagă de această lume, și să-l rogi pe Duhul Sfânt, ca să te ridice din necazurile și durerile și să-ți dea ca împreună cu apostolul Ioan să privești în *slava viitoare, care va apărea asupra noastră*.¹

Oricât de bogată ar fi imaginația ta, nu ești capabil nici conform descrierii lui Ioan să-ți faci o presupunere suficient de clară despre nobila slavă și splendoarea împărăției cerurilor. Dar și cu toate acestea nu privi asupra uimitoarelor vedenii, care le tratează cartea Apocalipsei, ca la o simplă viziune. Este doar reflecția realității mai reală și mai durabilă decât orice din această lume, în care te găsești. Citește din nou și din nou prima lecțiune și rămâi asupra ei să o meditezi și asupra Ierusalimului ceresc cu evlavie neîntreruptă. Inspiră această bucurie, acest entuziasm, această fericire indestructibilă. Astfel vor fi făcuți fericiți toți, care aici pe pământ sunt săturați cu lacrimi, așa arată viitorul acelor, care aici sunt persecutați.

Domnul tău în binecuvântările sale ridică la loc de cinste proprietățile, despre care lumea de azi nu vrea să audă. Și ție ți se poate părea uneori, că prin asemenea comportament, pe care Domnul îl binecuvântează aici, nu ai putea să te afirmi în această lume. Domnul Isus însă pregătește pentru tine o altă carieră, și de aceea te pregătește mai curând pentru faptul, că vei fi expus *nenorocirilor*. Dar privirea spre cer trebuie să te convingă, că *marea nenorocire* nu este ceva, pe care ar trebui să o eviți. Acele nenumărate mulțimi cerești, care nu le-ar putea

număra nimeni, toate acelea au venit tocmai din *marea nenorocire*.

Acelora, care au găsit sensul vieții sale în goana după avere, le revine sărăcia ca o fericire demnă de milă. Aceia, care aleargă după o asemenea poziție, pentru a putea să-i stăpânească pe alții, nu vor înțelege, ce înseamnă a fi smeriți și liniștiți. Aceia, care se complac în plăceri și infidelitate, nici nu vor crede, că cineva poate să rămână curat. Aceia, care pe drumul lor spre carieră, înarmați cu indiferență, fac abuz de dragostea milostivă.

La o privire superficială se poate părea, ca și cum ei au avut totul și tu nimic. Numai că nimic din aceea, din care iubitorii lumii apreciază atât de mult, nu vei găsi în calculul lui Isus privind adevărata fericire. Doar tu nu aparții acestei lumi. *De aceea lumea nu te cunoaște*. Și în timp ce ei, din bogăția lor, din plăcerile și dezmiertările lor nu-și pot duce nimic dincolo de pragul morții, pentru tine, poate ești acum sărac și izolat, călcat în picioare și umilit, deja aici pe pământ este pregătit mai mult decât invidia pentru Ierusalimul ceresc. Cu cât mai mult acum te dezlegi, te îndepărtezi de gălăgioasa și insistenta goliciune, pe care lumea din jurul tău te inundă, cu atât mai mult vei percepe acel mesaj, liniștit, curat, liniștitor și milostiv, pe care ți-l trimit în întâmpinare acele infinite și cele mai fericite mulțimi în veșminte albe.

Chiar dacă ți s-ar părea, orice ți s-ar părea o mare și dură nenorocire pământească, nu uita, că deja aparții printre aceia, care sunt *însemnați pe frunte ca slujitori ai Dumnezeuului nostru*. Noi cu toții, care deocamdată suntem pelerini aici pe pământ, de drept ne putem numi *copii a lui Dumnezeu*, pentru că *asta suntem în mod real*. Dar copii ai lui Dumnezeu mai sunt și alții, care sunt deja în slava cerească. Suntem o mare

¹ Rm 8,18

familie a lui Dumnezeu, *ei sunt frații tăi, apărători și ajutoare.*² Chiar dacă tu nu-i cunoști, pe tine te cunoaște fiecare dintre ei, mai îndeaproape oricine dintre cei apropiați ai tăi pe acest pământ și cu toții au cea mai arzătoare dorință, ca odată să te poată întâmpina și primi printre ei. Sunt printre ei și dintre aceia, care aici pe pământ s-au oferit de bună voie Domnului, pentru ca și tu împreună cu ei să te poți salva.

Aceia, care sunt în cer, frații și surorile tale, *apărătorii și ajutoarele tale*, sunt mult mai mulți decât aceia, care ar putea să se adune de oriunde, pentru a te necăji și să te *prigonească*. Atâta timp cât rămâi fidel lui Isus, toți persecutorii tăi nu-ți vor putea face nimic mai mult, decât să-ți faciliteze, ca *să-ți speli veșmântul în alb în sângele Mielului*. Întreabă-i pe aceia, care deja au învins, și îți vor mărturisi cu drag, că nu au luptat singuri. *Sunt recunoscători pentru victoria lor lui Dumnezeu și Mielului*.

Dumnezeu este Tatăl, a cărui dragoste nu este divizibilă. Pe fiecare dintre copii săi îi iubește ca pe toți la un loc. Inimii sale nu-i este suficient, nici mulțimea imensă. Pe toți ne va *paște și ne va conduce la izvoarele apei vii*, ceea ce este El însuși. Sunt izvoarele cunoașterii, care nu vor avea sfârșit niciodată. Sunt izvoarele iubirii, care nu cunoaște limite, izvoarele inexprimabilei fericiri, care nu va dispărea niciodată.

De aceea, nu te teme de *necazuri*. Mai devreme *decât ai crede, Dumnezeu îți va șterge orice lacrimă din ochi.*³ *În Ierusalimul ceresc este casa noastră, spre care călătorim.*⁴ *Acolo nu-ți va fi niciodată foame nici sete, nu te va radia soarele nicio o altă căldură.*⁵ Începe de acum cu

² Prefața din Solemnitatea Tuturor Sfinților

³ Ap 7,17

⁴ Prefața din Solemnitatea Tuturor Sfinților

⁵

cuvintele, cu inima și cu faptele să cânti cântecul de laudă cu toate oștirile cerești.

Sursa: Světlo, nr. 11/2009, pag. 3

GESTURI, CUVINTE ȘI SIMBOLURI ÎN SFÂNTA LITURGHII

ThDr. Jozef Hal'ko, PhD

26. DESPRE SFÂNTA LITURGHII – Rugăciunea comună a credincioșilor

Dragi frați și surori,

explicația părților individuale ale sfintei liturghii continuă cu rugăciunea comună a credincioșilor. Această rugăciune o aduc, o exprimă, o rostesc credincioșii stând în picioare ca o comunitate, care se roagă. Și în duhul cuvintelor Domnului Isus Cristos, care spune: unde doi sau trei se roagă în numele meu acolo sunt și eu printre ei. Prin aceasta este foarte insistent, foarte profund pus accentul pe rugăciune, când comunitatea se adună și împreună îl slăvesc pe Dumnezeu, se roagă și își prezintă rugămințile lor. Ce loc au rugăciunile credincioșilor în dinamica sfintei liturghii? Să încercăm să ne răspundem la această întrebare. Rugăciunile credincioșilor leagă și interconectează liturghia cuvântului și liturghia jertfei, liturghia euharistică.

În acest sens este construită liturghia cuvântului. Mai întâi prin textele Sfintei Scripturi vorbește Dumnezeu către om. Apoi urmează predica preotului cu tema din predică care să îndemne pe credincioși la credință. Dacă este duminică sau sărbătoare urmează „Crezul.” Crezul îl spunem ca o constatare. Nu este o rugăciune, dar împreună manifestăm ceea ce credem. Întreaga comunitate mărturisește conținutul credinței. Toți în fața tuturor. Dar în rugăciunea credincioșilor este realmente apogeul în aceea că omul îl apelează pe Dumnezeu.

Rugăciunea este dialogul cu Dumnezeu. Este rugăciunea, în care se roagă pentru ceva. În aceasta este sensul de bază al sfintei liturghii a cuvântului, ca omul, pe care îl apelează Dumnezeu să se întoarcă la Dumnezeu, să înceapă să vorbească și să-și trăiască profund, credința personală de fiecare zi în rugăciune, care este dialogul cu Dumnezeu.

Am spus că rugăciunea credincioșilor interconectează liturghia cuvântului și liturghia jertfei. În ce fel aceste rugăminți – rugăciunea credincioșilor, ne orientează spre jertfa euharistică, care urmează după aceste rugăciuni?

Printre intenții sunt și acelea, pentru care este celebrată sfânta liturghie. Mai departe de exemplu, în rugăciunea de încheiere prezentată de preot, care încheie aceste rugăciuni de intervenție a credincioșilor, îl apelează pe Isus Cristos, care ulterior vine în euharistie.

Rugăciunile credincioșilor au o structură stabilă. Întotdeauna ceva urmează după ceva, într-un mod fundamental.

Primul este îndemnul celebrantului către credincioși, în rugăciune. Preotul stând printre oameni trebuie să fie bărbatul rugăciunii. Odată cu gestul său cu mâinile desfăcute în lateral, el este rugătorul, el este acela, care se roagă de-a lungul întregii sfintei liturghii și menirea lui este

în același timp să îndemne oamenii la rugăciune. Când preotul, cu mâinile împreunate îi apelează pe credincioși, atunci își îndeplinește menirea sa.

Prima parte a rugăciunii credincioșilor, pe care ne-o vom ilustra astăzi la rugăciunea credincioșilor de azi, începe prin aceea, că celebrantul îndeamnă credincioșii să se roage.

A doua parte, în această structură a rugăciunii credincioșilor este aceea, în care se prezintă intențiile individuale, după care urmează răspunsul.

Pentru ce ne rugăm întotdeauna în rugăciunea credincioșilor? Înainte de toate pentru nevoile Bisericii⁶ universale, pentru papă, pentru episcopi, misiuni, pentru unitatea creștinilor, pentru chemări la preoție și viața călugărească. Toate acestea sunt intenții, care cad sub incidența și nevoile Bisericii universale – Biserica Catolică.

Al doilea lucru care se cere, ca întotdeauna să fie cuprinse în rugăciunea credincioșilor și rugăminți pentru nevoile, pentru binele poporului și ale lumii, pentru pace, pentru reprezentanții statului, pentru o vreme bună, pentru recoltă, pentru îndepărtarea problemelor economice și pentru, ceea ce este actual în ziua dată.

A treia nevoie și intenția tematică sunt rugăciunile pentru aceia, care sunt afectați de sărăcie, de calamități și catastrofe naturale, pentru cei persecutați, pentru cei care nu au locuri de muncă, pentru cei suferinzi, bolnavi, pentru cei în pragul morții, pentru cei aflați în detenție, pentru prizonieri, pentru cei expulzați, pentru migranți și pentru alte persoane, aflate în stări similare.

⁶ **Întotdeauna, când folosim cuvântul Biserică cu B mare, ne referim la Biserică ca și comunitatea creștinilor, ca și Trupul mistic a lui Cristos. Nu facem referire la biserică ca și construcție, ca și sanctuar.**

La sfârșit, al patrulea cerc tematic al acestor rugăciuni este pentru cei prezenți și adunați ca o comunitate locală cu actualizarea nevoilor momentului. De exemplu, pentru cei botezați în ziua dată, în comunitatea parohială, pentru logodnici, pentru păstorul spiritual, pentru copii, care se pregătesc pentru prima împărtășanie și altele de acest fel. Simplu, pentru tot ce este actual pentru comunitatea parohială dată.

Dintre toate aceste tematici se ia în rugăciunea credincioșilor cel puțin una dintre intenții, dar în mod evident pot fi mai multe. Cu ocazia sărbătorilor personalizate cum ar fi nunțile, înmormântările sau alte ceremonii concrete, este posibil să acordăm un spațiu mai mare acelor rugăminți, care sunt actuale pentru ceremonia dată.

Așa cum am spus, după prezentarea intenției rugăciunii cu toții de regulă răspund: „Te rugăm ascultă-ne”, dar poate fi folosit și alt mod de a răspunde pentru intenția dată, și atunci la începutul rugăciunii credincioșilor vom menționa: să strigăm, să ne rugăm sau să rugăm spunând și atunci se introduce acel răspuns.

Când este un răspuns specific, este absolut evident și logic, că preotul sau cel care prezintă îndemnul de introducere va spune credincioșilor, cum trebuie să răspundă. Cu acest răspuns și cu aceste rugăciuni ale credincioșilor, ei, credincioșii își îndeplinesc misiunea lor de botez, să participe la preoția regală a lui Cristos⁷.

Preotul se roagă și caracteristica de bază a preoției regale este, că acest om botezat se roagă la Dumnezeu, îl invocă pe Dumnezeu, îl roagă, îi mulțumește și îl laudă. Este regulă, ca această chemare, după prezentarea intenției rugăciunii credincioșilor sunt întotdeauna într-o

singură sfântă liturghie și exprimă unitatea poporului lui Dumnezeu, care se roagă în același fel.

Nu ar fi drept, dacă cineva ar sta în biserică și i-ar lăsa pe toți ceilalți să răspundă, și el să tacă. Ar însemna, că nu este suficient de concentrat sau că nu este concentrat în mod corespunzător sau că nu a înțeles bine despre ce este vorba. De aceea este important, ca toți să răspundă și prin aceasta fiecare să exprime, că face parte din această comunitate și că se roagă în numele lui Isus, împreună cu toată comunitatea. Căci așa cum am amintit, Isus spune: „Unde sunt doi sau trei adunați (*se roagă*) în numele meu, acolo sunt și eu în mijlocul lor”⁸

La sfârșitul rugăciunii credincioșilor, urmează rugăciunea de încheiere, pe care celebrantul o rostește cu mâinile desfăcute, pentru că nu mai este vorba de abordarea credincioșilor ca la început, ci este invocarea lui Dumnezeu, invocarea lui Isus Cristos și de fapt ca și cum ar fi un rezumat al acestei rugăciuni, care poate cuprinde și o hotărâre pentru viața noastră.

Foarte pe scurt să ne uităm, cum a fost construit textul rugăciunilor de astăzi. Frați și surori, noi ne vom ruga după predică, dar voi folosi aceasta doar ca o ilustrare. Preotul, cu mâinile desfăcute spune: „Frați și surori, Domnul Isus a fost însoțit pe drumurile sale de prietenii săi fideli și de ucenici. Și noi îl urmăm cu dragoste și îl rugăm. Această introducere reiese deci din evanghelie, unde citim, cine l-a însoțit pe Isus, pe el și pe ucenicii săi.

L-au însoțit și l-au sprijinit. De aceasta se leagă chiar introducerea, prin care preotul îi apelează pe credincioși. Le aplică (în cuvintele) „și noi îl însoțim cu dragoste și să-l rugăm.”

⁷ Vezi 1 Pt 2,9 și realitatea acestei preoții este amintită și de Catehismul Romano-Catolic la art. 1268

⁸ Mt 18,20

Prima rugămintă este „Doamne apără-l pe episcopul nostru”, aici se spune numele... „ca nimic să nu-l despartă de dragostea ta.” Așa că prima rugăciune cade în criteriul pentru nevoile Bisericii.

A doua rugăciune: „Întărește duhul dărnicii în țările bogate, pentru ca să reușească să împartă cu cei săraci.” Aceasta este deja rugăciunea pentru lume, pentru interesele lumii, pentru săracii, de care să se îngrijească țările bogate.

„Condu-i pe toți cei care călătoresc, ca în siguranță și cu harul tău să-și atingă scopul călătoriei lor.” Această actualizare, nu stă doar în faptul, că în evangheliile aceia, care l-au însoțit pe Isus și umblau cu el, deci și ei călătoreau, dar și aceia, care au construit aceste rugăciuni și au fost conștienți de faptul, că este rugăciunea dintr-o vineri, când afluența de oameni este mai mare, pentru că este înainte de sfârșitul săptămânii și studenții, oamenii muncitori și toate familiile, dintr-un oarecare motiv se mută dintr-o parte în alta. Fie, că se întorc de la munca de o săptămână sau călătoresc în altă parte, ca să fie împreună, undeva în afara domiciliului. Simplu este cuprins aici acel moment de actualizare, că vinerea este ziua, când se călătorește mai mult.

„Recompensează cu dărnicie pe toți aceia, care prin capabilitatea, ajutorul său sau prin alte mijloace, sprijină slujirea Bisericii.” Și din nou o actualizare, în care pătrunde textul evangheliei și se vorbește aici despre oamenii, care astăzi sprijină Biserica.

„Luminează vederea noastră spirituală, pentru ca să putem vedea mai bine nevoile aproapelui nostru.” Aceasta este cea de-a cincea rugăciune, care deja privește comunitatea noastră, căci așa cum se rostește această rugăciunea în comunitatea parohială, tot așa ea este actualizarea situației concrete.

Și cea de-a șasea rugăciune: „Dăruiește răposaiților noștri, (aici se pot rosti numele celui sau celor pentru care se celebrează sfânta liturghie) fericirea cerească veșnică.” Și aceasta ne orientează la euharistie, pentru că această sfântă liturghie, euharistia, este jertfită pentru o intenție concretă și poate fi jertfită pentru un anumit om decedat

Șase rugăminți, care îndeplinesc criteriul părților individuale, care trebuie să fie cuprinsă în această rugăciune. Mai departe preotul sau episcopul, acela, care încheie această rugăciune, spune: „Doamne Isuse Cristoase, pe tine te-au ajutat foarte mulți prin mijloacele lor. Te rugăm, ascultă rugăciunile noastre și permite-ne să-ți jertfim tot ce avem, viețile noastre, gândurile noastre și inima noastră, căci tu trăiești și domnești în toți vecii vecilor.”

În această rugăciune de încheiere este cuprinsă atât evanghelia – „a ajuta cu mijloacele noastre”, dar este și orientată la euharistie (în cuvintele jertfei).

Să conștientizăm, că după prezentarea rugăciunii credincioșii vor aduce darurile jertfei pe altar și în aceste daruri aducem și jertfa noastră pe altar. „Permite-ne să jertfim totul ... viețile noastre, gândurile și inimile” – curând ne vom ruga, și aici este foarte marcantă acea unire între liturghia cuvântului și liturghia jertfei în această rugăciune de încheiere, în care preotul îl apelează pe Domnul Isus. Data viitoare ,dragi frați și surori, vom vorbi despre darurile de jertfă și despre aducerea lor.

Lăudat să fie Isus Cristos!

Din sursă 18.09.2020

<https://www.tvlux.sk/archiv/play/spolocne-modlitby-veriacich>

Cu acordul și binecuvântarea predicatorului Mons. Jozefa Hal'ko

Ce nu este purgatorul

Conceptul purgator trebuie curățat de presupunerile, care denaturează acest concept.

Purgatorul nu este un iad temporar. Între purgator și iad stau lumi întregi:

- Iadul este o stare inimaginabilă a oamenilor și a îngerilor decăzuți, care s-au încăpățânat în revolta lor față de Dumnezeu și în invidia lor față de El. Sunt lipsiți de dragoste, înrădăcinați în rău, infinit de nefericiți, dar nu vor în nici un fel să-ți schimbe poziția.

- Purgatorul este cu totul altceva. Este direct partea, din „anticamera” cerului. Aici domnește iubirea. J.Guitton, marele teolog al secolului nostru, a numit purgatorul „focul bucuriei.” Aici nu este diavolul, oamenii din purgator știu, că de aici vor fi salvați, și tânjesc după Dumnezeu.
- Purgatorul și iadul sunt „locuri” de suferință, dar această „suferință” în aceste locuri este de o cu totul altă natură.
- Purgatorul nu este camera de tortură divină, nici lagăr de concentrare din această lume – ca și cum Dumnezeu ar vrea să se răzbune. Esența aceluși „foc” o putem înțelege numai din esența păcatului și esența iubirii.
- Conform Ecaterinei Janovska este vorba de curățire, care o generează

iubirea. Este durerea rezultată din deplina conștiință, că suntem iubiți și cât de puțin corespunde această iubire a noastră cu dragostea lui Dumnezeu. Durerea este atât de mare, încât nu ne putem închipui.

În măsura, în care curățirea se derulează, această durere scade în intensitate. În tot acest timp, Dumnezeu este o veritabilă milostivire și ne așteaptă cu brațele deschise, ca să ne primească în slava sa.” Sufletele din purgator sunt conștiente, că Dumnezeu le-a manifestat o mare milostivire, și suportă suferința cu bucurie, pentru că știu, cât de dreaptă este.

**Mi-a recunoscut, că mi-a ucis tatăl
Cum să-l ierți pe criminal. Călugărița
din Rwanda povestește la sinodul
despre Africa despre slujirea de
iertare după luptele fratricide.**

Continentului african, rănit de groaznicele încălcări ale drepturilor omului, războaie și sărăcie socială, Biserica îi poate dăruia însănătoșire, eliberare și împăcare, crede sora Genevive Uwamariya de la Institutul „Santa Maria din Namuru” din Rwanda. A vorbit la a II.-a Adunare excepțională a sinodului episcopal despre Africa și le-a transmis participanților experiențele personale.

Sora călugăriță a pierdut șapte membri ai familiei, în luptele fratricide, în anul 1994, unul dintre cele mai sângeroase evenimente ale secolului 20. În Rwanda, în perioada 6 aprilie până la jumătatea lunii iulie 1994 au fost uciși 800.000 până la un milion de oameni. În decursul a 100 de zile membrii Hutuu au ucis 75% dintre membrii tribului Tutsi și dintre membrii Hutuu, care s-au străduit să oprească crimele sau nu doreau să participe la ele.

Printre cei uciși au fost și tatăl surorii Uwamariya și foarte multe rude ale ei. În

cadrul sinodului a ținut un referat despre trăirile ei, la care s-a ajuns trei ani după baia de sânge. La 27 august 1997, împreună cu membrii grupului „Grupul milostivirii lui Dumnezeu” au plecat în satul său natal Kybuye unde s-au întâlnit acolo cu deținuții, care au participat la genocid. Întâlnirea a servit ca pregătire pentru anul Jubiliar 2000.

În timpul întâlnirii, sora Uwamariya a lansat următoarea invitație: „Dacă ai fost jertfa, roagă-te pentru iertare și iartă-i pe aceia, care ți-au făcut rău.” Numai pe această cale este posibil să salvăm jertfele, de greutatea amărăciunii și greutatea faptelor penale, pe care le-au generat prin rău.

„Imediat s-a ridicat un deținut și a a rugat-o pentru iertare,” povestește sora Uwamariya. „Am fost ca împietrită, când l-am recunoscut pe prietenul familiei noastre, care a crescut împreună cu noi. Mi-a recunoscut, că l-a ucis pe tatăl meu. A povestit amănunte despre moartea iubitului meu, tată.”

Sora Uwamariya l-a îmbrățișat și i-a spus: „Ai fost și vei rămâne în continuare fratele meu.” Apoi, sora a povestit ce a simțit, cum s-a luat o mare greutate de pe ea. „Am găsit din nou pacea și i-am mulțumit aceluia, pe care l-am îmbrățișat”, a spus sora Uwamariya. Spre surprinderea ei, deținutul a strigat: „Justiția poate să-și exercite lucrarea sa și să mă condamne la moarte, dar eu nu mă simt liber!” A adăugat: „Am vrut să chem pe fiecare, care mă aude, că poate să-și găsească pacea interioară.”

Din acel timp, sora Uwamariya aduna mesajele deținuților, în care se aceștia se rugau pentru iertare. Au fost în total 500 de scrisori, și pentru că a primit unele răspunsuri, s-a născut astfel prietenia între unii deținuți și fostele lor victime. Deținuții au putut să guste adevărata iertare. S-a ajuns și la întâlnirea cu

victimele lor. „Acestea au fost împrejurările, în care mulți au mulțumit, că au putut să trăiască iertarea.”

Satul surorii Uwajariya este plină de văduve și de orfani. Din anul 1994, deținuții l-au reconstruit. Asociația foștilor deținuți, care s-au născut în diferite parohii, colaborează cu cei rămași și conform surorii Uwamaiya colaborarea funcționează foarte bine.

„Ne străduim pentru aceasta, ca în fiecare să înflorească iubirea și să ajungă la vindecarea interioară, care facilitează eliberarea.” „Acesta este motivul, pentru care Biserica în țara noastră este importantă, pentru că oferă cuvântul, care vindecă, eliberează și împacă.”

Sursa: Světlo, nr. 44/2009, pag. 8

„Sărăcia sau bogăția nu pot învinge dragostea, dar dragostea poate învinge și sărăcia și bogăția.” – Sfântul Ioan Gură de Aur

Așteptăm sugestiile, criticile și comentariile Dumneavoastră, la adresa de e-mail: monimex_f@yahoo.com Tel.: 0722 490 485

Dacă aveți adresă de e-mail, puteți să o transmiteți și vi se pot trimite pe e-mail aparițiile acestei Foi Parohiale. TOTUL ESTE GRATUIT!!!

Traducerea: Iosif Fickl
Corectură: Maria Fickl